

83- Truyện Tỳ-Kheo Bảo Thủ

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả có vô lượng tài sản vật báu, nhiều không thể tính kể được. Ông chọn con gái trong một gia đình giàu sang để cưới làm vợ, tấu trối âm nhạc để mua vui cho nàng.

Sau đó vợ trưởng giả mang thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé trai, tướng mạo khôi ngô khác thường, ít có trên đời; trong lòng hai bàn tay có sinh ra đồng tiền vàng, hễ lấy đi thì đồng tiền khác lại hiện ra. Cứ lần lượt như vậy, tiền vàng không thể lấy hết.

Cha mẹ đưa bé mời các thầy tướng về xem tướng cho con, các thầy tướng xem xong hỏi:

–Lúc trẻ sinh ra có điềm lành gì?

Cha mẹ đáp:

–Trong hai bàn tay có sinh ra đồng tiền vàng, hễ lấy đi thì đồng tiền vàng khác lại sinh ra. Nhân đó đưa trẻ được đặt tên là Bảo Thủ. Bảo Thủ dần dần khôn lớn, bản tính hiền hậu, từ tâm và hiếu thuận, lại thích việc bố thí. Có ai tới xin thì Bảo Thủ đưa tay ra, liền có đồng tiền vàng rồi bố thí cho họ.

Một hôm, Bảo Thủ cùng các bạn thân ra khỏi thành dạo chơi, dần dần đi đến tinh xá Kỳ hoàn. Bảo Thủ thấy Đức Phật Thế Tôn có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng chiếu soi như trăm ngàn mặt trời. Bảo Thủ vui mừng, bước đến đánh lễ dưới chân Phật rồi chắp tay thỉnh Phật:

–Cúi xin Đức Thế Tôn và Tỳ-kheo Tăng từ bi thương xót thọ nhận con cúng dường.

Lúc ấy A-nan đang đứng hầu Phật, nghe đứa trẻ nói, bèn hỏi:

–Nếu muốn cúng dường phải có tài bảo chứ?

Đứa trẻ nghe A-nan nói, liền đưa hai tay ra và tiền vàng rơi xuống như mưa, trong phút chốc thì tiền vàng chất thành đống.

Đức Phật bảo A-nan:

–Thầy hãy đem số tiền vàng báu vật này để mua sắm sửa các món ăn ngon rồi thỉnh Phật và chúng Tăng cúng dường.

A-nan vâng lời Phật, đi sắm sửa thức ăn uống. Thọ trai xong, Đức Phật nói pháp cho Bảo Thủ nghe. Tâm ý được mở tỏ, Bảo Thủ chứng đắc quả Tu-đà-hoàn.

Bảo Thủ liền trở về thưa với cha mẹ xin được xuất gia. Vì thương con nên cha mẹ Bảo Thủ không ngăn cản, bèn dẫn con đến chỗ Phật ngự để xin cho Bảo Thủ xuất gia.

Khi ấy, Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Tóc Bảo Thủ tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Sa-môn, siêng năng tu tập, chẳng bao lâu chứng đắc quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được trời, người tôn kính.

Tôn giả A-nan thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Tỳ-kheo Bảo Thủ đời trước đã làm được phước lành gì, mà nay được sinh trong nhà của đại trưởng giả thuộc dòng họ giàu có, tự nhiên hai tay có đồng tiền vàng, hễ lấy đi thì đồng tiền khác lại sinh ra như vậy?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật bảo A-nan:

–Thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiện kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp. Sau khi giáo hóa chúng sinh viên mãn, Ngài nhập Niết-bàn.

Lúc ấy có vị vua tên là Ca-sí thân lấy xá-lợi Phật rồi xây dựng ngôi tháp bằng bốn thứ báu để cúng dường.

Sau đó, có một vị trưởng giả, khi thấy bảo tháp này, sinh tâm tùy hỷ cúng một đồng tiền vàng vào trong tháp, phát nguyện rồi ra về. Nhờ công đức ấy mà trưởng giả không bị đọa vào đường ác, được sinh lên cõi trời, cõi người, trong lòng bàn tay thường sinh ra đồng tiền vàng. Cho đến ngày nay, gặp Ta trong lòng bàn tay vẫn có đồng tiền vàng, hễ lấy đi thì đồng tiền khác được sinh ra, được xuất gia và đắc đạo.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH